

๒๑ เมษายน วันศาลยุติธรรม

High Court

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๐

บก.ทักษาทาย

จุลสารฉบับนี้ เป็นฉบับครบรอบ 135 ปี ศาลยุติธรรม ซึ่งตรงกับวันที่ 21 เมษายน 2560 คณะทำงานจึงนำประวัติศาลยุติธรรมโดยย่อมาลง เพื่อฟื้นความทรงจำพอสังเขป รวมทั้งพระราชประวัติของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (อัมพร อมพโร) สมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ 20 และยังมีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจอีกหลายเรื่อง เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ที่แก้ไข ปี 2560 การเบิกค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการที่ปรับปรุงใหม่ เทคนิคการใช้โทรศัพท์มือถือให้ได้ประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ ยังมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ โดยเฉพาะของแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การบริหารใจด้วยการนั่งสมาธิ หวังว่าคงมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่าน และหากมีข้อติชมประการใด ขอได้โปรดเสนอความคิดเห็นมายังบรรณาธิการได้โดยตรง ขอขอบคุณครับ

จิระพัฒน์ พันธุ์ทวี

เลขานุการศาลฎีกา

ศาลฎีกา

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ (ที่ทำการชั่วคราว)

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์ 0 2142 4628 ถึง 33

บทความ ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในจุลสารศาลฎีกา เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งศาลฎีกาและกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

สารบัญ

หน้า

ประวัติความเป็นมาศาลยุติธรรม	3
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช	4-5
รอบรู้ศาลฎีกา	6
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560	7-9
บทบาทและอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกากับรัฐธรรมนูญปี 2560	10-11
หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินในสถานพยาบาลของเอกชน	12-13
พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช 2560 ที่มีการแก้ไข กับ พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช 2475	14-15
เทคนิคการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่	16-17
ฎีกาน่าสนใจ	18-19
ชีวิตดี...ดี วิธีฝึกสมาธิง่าย ๆ	20
คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	21
ถาม-ตอบ ประเด็นน่าสนใจที่สื่อสารกับศาลชั้นต้น	22-23
ข้อความจากกฎหมายบัตร “ศาลสถิตยุติธรรม”	24

คณะทำงาน

บรรณาธิการ : นายจิระพัฒน์ พันธุ์ทวี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นายคมกฤษ เทียนทัต นายอัศวิน สัมพันธ์

นางสาวสุวัฒนา จิตสมานกุล

ประธานคณะทำงาน : นายอิทธิธรรม อารัมภวิโรจน์

คณะทำงาน : นางสาวภาวิณี สุทธิทรัพย์ นางสาวสิริชม บุญเพ็ง

นางสาวชนิดาภา บุญญาภิสมภาร นางลัดดาวัลย์ นิยม

นายรัฐพล ทองมาก นางสาวแสงเดือน ยิ่งสัมพันธ์เจริญ

นางพัชรินทร์ นิธิพิเชฐ นางสาวศุกลภัทร วัฒนราษฎร์

นางสาวกัญญา นาคอาจหาญ นางสาวสุธินี ฤกษ์วาทินกุล

นายสกนธ์ เรืองนุ่น (ประสานงาน)

นางสาวพรประภา ทรงฤกษ์ (พิสูจน์อักษร)

ประวัติความเป็นมาศาลยุติธรรม

ระบบศาลของไทยเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการในการพิจารณาพิพากษาคดีให้แก่ประชาชน และมีวิวัฒนาการโดยได้รับอิทธิพลแนวความคิดจาก “พระธรรมศาสตร์” เรื่อยมา จนสิ้นสมัยกรุงศรีอยุธยา ครั้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีการตั้งศาลขึ้นประจำหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีต่างพระเนตรพระกรรณ และนำเอากฎหมายของกรุงศรีอยุธยามาปรับปรุงและบัญญัติขึ้นใหม่ เรียกว่า “กฎหมายตราสามดวง”

ศาลในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นมีอยู่มากมายหลายศาล กระจัดกระจายอยู่ตามกระทรวง กรมต่าง ๆ และมีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีต่างพระเนตรพระกรรณแทนพระมหากษัตริย์ ต่อมาเมื่อบ้านเมืองมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น มีการติดต่อกับชาวต่างชาติ ลัทธิชาวตะวันตกได้แผ่ขยายเข้ามา ทำให้ระบบการศาลไทยมีการเปลี่ยนแปลง มิฉะนั้นอาจเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับชาติตะวันตกได้ จึงมีการปฏิรูประบบการศาลไทยขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมีบทบาทในการวางรากฐานระบบการศาลยุติธรรม โดยได้รวมศาลที่กระจัดกระจายอยู่ตามกระทรวง กรมต่าง ๆ ให้มารวมไว้ในที่แห่งเดียวกัน เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง เหมาะสม ไม่ทำให้ราษฎรเดือดร้อน

ในโอกาสที่กรุงเทพมหานครมีอายุครบ 100 ปี ซึ่งตรงกับวันที่ 21 เมษายน 2425 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทางขบวนพยุหยาตราทางชลมารคทอดพระเนตรที่อาคารศาลสถิตย์ยุติธรรม และทรงโปรดฯ ให้จารึกพระราชปรารภในการจัดตั้งศาลยุติธรรมไว้ในแผ่นเงิน ซึ่งเรียกว่า “หิรัญบัตร” มีความกว้าง

9.5 ซม. ยาว 37.2 ซม. จำนวน 4 แผ่น ฝังอยู่ใต้อาคารศาลสถิตย์ยุติธรรมบนแผ่นเงินจารึกด้วยอักษรไทยที่สวยงาม และทรงคุณค่ามาก แสดงให้เห็นถึงพระบรมราโชบายในการปกครองแผ่นดินว่ามีพระราชประสงค์ให้ตั้งศาลขึ้นเพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดอรรถคดี

ทรงเล็งเห็นว่าบ้านเมืองจะอยู่ด้วยความสงบสุขร่มเย็นต้องอาศัยการศาลเป็นสำคัญ จึงทรงจัดระบบกฎหมายและระเบียบทางการศาลขึ้นใหม่ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของชาติตะวันตก โดยมีกรมหลวงพิชิตปรีชากร และพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เป็นกำลังสำคัญในการแก้ไขกฎหมายและปฏิรูประบบการศาลยุติธรรมให้เจริญรุ่งเรืองเป็นที่ยอมรับของนานาอารยประเทศ

ศาลจึงเป็นสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมให้แก่ประชาชนสืบมาตราบเท่าทุกวันนี้ และในโอกาสที่กรุงเทพมหานครครบรอบ 220 ปี ซึ่งตรงกับศาลยุติธรรมครบรอบ 120 ปี ในปี พุทธศักราช 2545 สำนักงานศาลยุติธรรมจึงร่วมกันจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ศาลไทย และหอจดหมายเหตุขึ้นเพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ที่มีต่อศาลยุติธรรม จึงถือเอา วันที่ 21 เมษายนของทุกปีเป็น “วันศาลยุติธรรม”

เดิมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมแบ่งแยกงานศาลยุติธรรมออกต่างหากจากกันเป็น 2 ฝ่าย คือ งานธุรการและงานตุลาการ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบงานธุรการ ส่วนงานตุลาการ คือการพิจารณาพิพากษา เป็นอำนาจของตุลาการโดยเฉพาะ นับแต่ตั้งกระทรวงยุติธรรมทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานธุรการของศาลยุติธรรมมาได้ 100 ปีเศษ จึงได้เกิดแนวความคิดที่จะแยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้พ้นจากข้อระแวงสงสัยว่าศาลยุติธรรมอาจถูกแทรกแซงจากฝ่ายบริหารและไม่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดี

จนกระทั่งได้มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 แยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรม บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พุทธศักราช 2543 มาตรา 5 บัญญัติให้มีสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2543 จึงถือว่าศาลยุติธรรมแยกออกจากกระทรวงยุติธรรมนับแต่นั้นเป็นต้นมา

โดย นายอัครพันธ์ ฐิปปพันธ์

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (อัมพร อมฺพโร)

ประวัติ

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (อัมพร อมฺพโร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

สมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ 20 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ดำรงพระยศ	12 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2560–ปัจจุบัน
สถาปนา	12 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2560 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
ก่อนหน้า	สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน)
พรรษา	68
สถิต	วัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร
นิกาย	ธรรมยุติกนิกาย
ประสูติ	26 มิถุนายน พุทธศักราช 2470 (พระชันษา 89 ปี)
พระชนก	นับ ประสัถยพงศ์
พระชนนี	ตาล ประสัถยพงศ์

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระนามเดิม อัมพร ประสัถยพงศ์ ฉายา อมฺพโร เป็นสมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ 20 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยทรงเริ่มดำรงตำแหน่งในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2560 และทรงเป็นเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม แม่กองงานพระธรรมทูต

พระประวัติ

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก มีพระนามเดิมว่า อัมพร ประสัถยพงศ์ ประสูติเมื่อวันอาทิตย์ที่ 26 มิถุนายน พุทธศักราช 2470 ตรงกับแรม 12 ค่ำ เดือน 7 ปีเถาะ ณ ตำบลบางป่า อำเภอมือง จังหวัดราชบุรี พระชนกชื่อ นับ ประสัถยพงศ์ พระชนนีชื่อ ตาล ประสัถยพงศ์ เป็นบุตรคนที่ 2 จากพี่น้องทั้งหมด 9 คน มีพระอนุชาหนึ่งคนในนั้นคือ พระเทพสุเมธี (ไสว วฑฺฒโน) เจ้าอาวาสวัดศรีสุริยวงศาาราม จังหวัดราชบุรี ครอบครัวประกอบอาชีพค้าขาย เรียนชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนเทวานุเคราะห์ กองบินน้อยที่ 4 ตำบลโคกกระเทียม อำเภอมือง จังหวัดลพบุรี จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วมา

ศึกษาต่อที่โรงเรียนประชาบาลวัดพนมพล จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปี พุทธศักราช 2480

การบรรพชาอุปสมบท

เมื่อ พุทธศักราช 2483 พระองค์บรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดสถิตนารถปริวัตรวรวิหาร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี โดยมีพระธรรมเสนานี (เงิน นนโท) เป็นพระอุปัชฌาย์ แล้วย้ายไปอยู่วัดตรีญาติเพื่อศึกษาพระปริยัติธรรม ต่อมาได้ทรงเข้าพิธีอุปสมบทเป็นพระภิกษุเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พุทธศักราช 2491 ณ พัทธสีมา วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม โดยมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์ วาสโน) เป็นพระอุปัชฌาย์ และพระจินดากรมณี (ทองเจือ จินตากร) เป็นพระกรรมวาจาจารย์

การศึกษาพระปริยัติธรรม

ขณะจำพรรษาที่วัดตรีญาติ ตำบลพงสวาย สามเณร อัมพร ประสัถยพงศ์ สามารถสอบได้นักธรรมชั้นตรี ในปี พุทธศักราช 2483 สอบได้นักธรรมชั้นโทในปีต่อมา ถึงปี พุทธศักราช 2486 สามารถสอบได้นักธรรมชั้นเอกและเปรียญธรรม 3 ประโยค

และสอบได้เปรียญธรรม 4 ประโยค ในปี พุทธศักราช 2488 เมื่อปี พุทธศักราช 2490 ทรงย้ายมาอยู่จำพรรษา ณ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม โดยสมเด็จพระพุทธปาพจนบดี (ทองเจือ จินตาทโร) เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่พระจินตกรมุนีนามปากกับสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์ วาสโน) สกลมหาสังฆปริณายก ภายหลังอุปสมบท ท่านศึกษาพระปริยัติธรรมต่อในสำนักเรียนวัดราชบพิธฯ จนปี พุทธศักราช 2491 สามารถสอบได้เปรียญธรรม 5 ประโยค และปี พุทธศักราช 2493 สามารถสอบได้เปรียญธรรม 6 ประโยค หลังเป็นเปรียญ 5 ประโยค พระองค์ได้ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นนักศึกษารุ่นที่ 5 จบศาสนศาสตรบัณฑิต เมื่อปี พุทธศักราช 2500 และได้เดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยพาราณสี (Banaras Hindu University) ประเทศอินเดีย จบการศึกษาเมื่อปี พุทธศักราช 2512 ด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี

ปีพุทธศักราช 2552 สภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถวายศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาพุทธศาสตร์

ปี พุทธศักราช 2553 สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถวายปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาธรรมนิเทศ

สมเด็จพระสังฆราช

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2560 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดสถาปนา สมเด็จพระมหามุนีวงศ์ขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ 20 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และได้เสด็จไปประกอบพระราชพิธีสถาปนา เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2560 ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ตำแหน่งปัจจุบัน

- สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
- เจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร
- กรรมการมหาเถรสมาคม
- กรรมการคณะธรรมยุต
- กรรมการเถรสมาคมคณะธรรมยุต
- ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค 14–15 (ธรรมยุต)
- แม่กองงานพระธรรมทูต

สมณศักดิ์

ธรรมเนียมพระยศของ
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ตราประจำพระองค์

การทูล	ใต้ฝ่าพระบาท
การแทนตน	เกล้ากระหม่อม/เกล้ากระหม่อมฉัน
การขานรับ	เกล้ากระหม่อม พะย่ะค่ะ/เพคะ

• พุทธศักราช 2514 ทรงเป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่ พระปริยัติกิจ

• พุทธศักราช 2524 ทรงเป็นพระราชาคณะชั้นราชที่ พระราชสารสุธี ศรีปริยัติวรพราหฺมณ ยติคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

• พุทธศักราช 2533 ทรงเป็นพระราชาคณะชั้นเทพที่ พระเทพเมธาภรณ์ สุนทรธรรมานุนายก วิสุทธิสภาธกสาธกิจ ยติคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

• พุทธศักราช 2538 ทรงเป็นพระราชาคณะชั้นธรรมที่ พระธรรมเมธาภรณ์ สุนทรวาสนวงศวิวัฒน์ ศรีปริยัติกิจจานุกิจ ปาพจนวิภูษิตคุณาลงกรณ์ ยติคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

• พุทธศักราช 2543 ทรงเป็นพระราชาคณะเจ้าคณะรองที่ พระสาสนโสภณ วิมลญาณอดุลสุนทรนายก ตรีปิฎกธรรมาลังการภูษิต ธรรมนิตยสาทร ศาสนกิจจานุกร ธรรมยุติกคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

• พุทธศักราช 2552 ทรงเป็นสมเด็จพระราชาคณะที่ สมเด็จพระมหามุนีวงศ์ พิพัฒนพงศ์วิสุต พุทธปาพจนานุศาสน์วาสนวรางกูร วิบูลศีลสมาจารวัตรสุนทร ตรีปิฎกธรรมวราลงกรณ์วิภูษิต ธรรมยุติกคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี อรัณยวาสี

• พุทธศักราช 2560 เป็นสมเด็จพระสังฆราชที่ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สุขุมธรรมวิธานธำรง สกลมหาสงฆปริณายก ตรีปิฎกธราจารย์ อัมพรภาณินสังฆวิสุต ปาพจนุตตมสาสนโสภณ กิตตินิรมลครุฐานิยบัณฑิต วชิราลงกรณนริศรปன்னานิลิตประกาศ วิสารทนาถธรรมทูตาทิวิฑูม ทศมินทรสมมุติปฐมสกลคณาธิเบศร ปวิธเนตโยภาสวาสนวงศวิวัฒน์ พุทธบริษัทคารวสถาน วิบูลศีลสมาจารวัตรวิปัสสนสุนทร ชินวรมหามุนีวงศ์คานคิษฐ บวรธรรมบพิตร สมเด็จพระสังฆราช

โดย เฉลิมศักดิ์ แวพานิช
จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

... รอบรู้ศาลฎีกา

นายวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา นำคณะผู้พิพากษาศาลยุติธรรม เข้ากราบสักการะ ถวายมูทิตาจิตแด่สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (อัมพร อมฺพโร) สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ 20 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ณ พระอุโบสถ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560

ศาลฎีกาจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง เสริมสร้างประสิทธิภาพระบบการตรวจร่างคำพิพากษาศาลฎีกา เพื่อให้คำพิพากษาศาลฎีกาเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับบริบทของสถานการณ์และลักษณะคดีในปัจจุบัน โดยได้รับเกียรติจากท่านวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา เป็นผู้กล่าวเปิดการประชุมและให้การบรรยาย ซึ่งมีผู้ร่วมประชุม ได้แก่ ผู้บริหารศาลฎีกา ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา และผู้สังเกตการณ์ จำนวน 286 คน ณ โรงแรมเดอะ ชายน์ โฮเทล จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ 17-19 กุมภาพันธ์ 2560

ศาลฎีกาจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การสร้างหลักนิติธรรมโดยคำพิพากษาศาลฎีกา เพื่อให้ข้าราชการตุลาการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาทุกฝ่ายได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางเพื่อพัฒนาการเขียนคำพิพากษา โดยได้รับเกียรติจากท่านวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา เป็นผู้กล่าวเปิดการประชุมและให้การบรรยาย ซึ่งมีผู้ร่วมประชุม ได้แก่ ผู้บริหารศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาอาวุโส และผู้สังเกตการณ์ จำนวน 256 คน ณ ห้องราชพฤกษ์บอลรูม ราชพฤกษ์คลับ กรุงเทพมหานคร วันที่ 30 มีนาคม 2560

โดย สกนธ์ เรืองนุ่ม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว
พระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 แก่นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2560

เป็น “รัฐธรรมนูญ” ที่มีพระราชพิธีประกาศใช้รัฐธรรมนูญในรอบ 49 ปี นับจากฉบับปี 2511
เป็น “รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 20” ในรอบ 85 ปีของประชาธิปไตยไทย

โดย รัฐมนตรี

วันที่ 6 เมษายน 2560 ถือเป็น การเริ่มต้นนับหนึ่งของการ
เริ่มต้นประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 20 แห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 ซึ่งหลังจากที่รัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้แล้ว
ปลายทางของโรดแมปก็คือการ “เลือกตั้ง” โดยทั่วไปมีการ
ประเมินจากเงื่อนไขเวลาว่าอย่างช้าที่สุดการเลือกตั้งจะเกิดขึ้น
ได้ภายในเดือนตุลาคม 2561 หรืออีก 19 เดือนข้างหน้า

โดยขั้นตอนหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่
จะเข้าสู่กระบวนการที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะต้อง
จัดทำกฎหมายลูก ซึ่งเป็นกฎหมายที่รองมาจากรัฐธรรมนูญ
โดยร่างรัฐธรรมนูญมาตรา 267 กำหนดว่า หากร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้ผ่านการทำประชามติแล้ว ให้ กรธ. อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อ
เพื่อจัดทำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายลูก
10 ฉบับ

กฎหมายลูกทั้ง 10 ฉบับ ได้แก่

- (1) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (2) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
- (3) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (4) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (5) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
- (6) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง
- (7) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
- (8) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (9) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
- (10) พ.ร.ป.รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ

ทั้งนี้ จะมีกรอบระยะเวลาสูงสุด คือ 240 วัน หรือ 8 เดือน
ซึ่งเมื่อนับตามเวลาโดยตั้งแต่วันที่ 6 เมษายนเป็นต้นไป และหากใช้
เวลาเต็มโควต้า กำหนดการทำกฎหมายลูกจะไปสิ้นสุดที่เดือน
พฤศจิกายน 2560 ทั้งนี้ หลังจากร่างกฎหมายลูกเสร็จแล้ว จะต้อง
ส่งต่อไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือ สนช. และใช้เวลา
พิจารณาอีก 2 เดือน

โดยมีเงื่อนไขว่าหากมีความเห็นต่าง จะต้องตั้งกรรมาธิการร่วม
และจะต้องใช้เวลาเพิ่มอีก 1 เดือนพิจารณา นั้นหมายความว่า
ขั้นตอนในส่วนนี้ จะเสร็จสิ้นช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ 2561
และเมื่อกฎหมายลูกที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง คือ 4 จาก 10 ฉบับ
ของกฎหมายลูกทั้งหมดเสร็จ จะเป็นขั้นตอนการนำขึ้นทูลเกล้า
ทูลกระหม่อมพระมหากษัตริย์ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยภายใน
ระยะเวลา 3 เดือน

และหลังจากนั้นกฎหมายกำหนดว่า จะต้องมีการจัดการ
เลือกตั้งภายใน 150 วัน หรือ 5 เดือน ซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นในเดือน
กันยายนถึงตุลาคม 2561 รวมระยะเวลาทั้งหมดคือ 19 เดือน
หรือ 1 ปี 7 เดือน แต่ทั้งนี้ หากบางขั้นตอนสามารถย่นระยะเวลาได้
การเลือกตั้งอาจเกิดได้เร็วขึ้น คือช่วง 6 เดือนแรกของปี 2561

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีรัฐธรรมนูญใหม่แล้ว คณะรักษา
ความสงบแห่งชาติ (คสช.) จะยังคงใช้อำนาจตามมาตรา 44 ได้
เพราะมาตรา 265 ยังให้ คสช. อยู่ต่อ และมีอำนาจออกคำสั่ง
มาตรา 44 ตามรัฐธรรมนูญ ปี 2557 ได้ต่อไปจนกว่าจะมีรัฐบาลใหม่
นอกจากนี้ มาตรา 279 ยังให้คำสั่ง คสช. ที่ออกก่อนหน้านี้ และ
จะออกตาม 265 วรรค 2 มีผลบังคับใช้ต่อไป ซึ่งการยกเลิกคำสั่ง
คสช. จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติหรือต้องใช้อำนาจของนายก
รัฐมนตรี หรือมติ ครม.

สำหรับเนื้อหารัฐธรรมนูญปี 2560 มีทั้งสิ้น 16 หมวด รวม 279 มาตรา ซึ่งภายหลังรัฐบาลขอรับพระราชทานร่างรัฐธรรมนูญคืนมาเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2560 เพื่อนำมาปรับแก้ให้เป็นไปตามข้อสังเกตพระราชทาน โดยตั้ง “คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษ” 11 คน มี “มีชัย ฤชุพันธุ์” เป็นประธาน ปรากฏว่ามีการปรับแก้เนื้อหาใหม่ใน 3 หมวด รวม 7 มาตรา ส่วนใหญ่อยู่ในหมวด 2 พระมหากษัตริย์

มาตรา 5

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้น เป็นอันใช้บังคับมิได้ เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้กระทำการนั้นหรือวินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อมีกรณีตามวรรคสองเกิดขึ้น ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญจัดให้มีการประชุมร่วม ระหว่างประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานองค์กรอิสระ เพื่อวินิจฉัยในการประชุมร่วมตามวรรคสาม ให้ที่ประชุมเลือกกันเอง ให้คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแต่ละคราว ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใด ให้ที่ประชุมร่วมประกอบด้วย ผู้ดำรงตำแหน่งเท่าที่มีอยู่ การวินิจฉัยของที่ประชุมร่วมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด คำวินิจฉัยของที่ประชุมร่วมให้เป็นที่สุดและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ

รธน. ฉบับที่ 20

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้น เป็นอันใช้บังคับมิได้ เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้กระทำการนั้นหรือวินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรา 12

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

องคมนตรีต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง และต้องไม่แสดงการฝักใฝ่ในพรรคการเมืองใด ๆ

รธน. ฉบับที่ 20

องคมนตรีต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือข้าราชการ เว้นแต่การเป็นข้าราชการในพระองค์ และต้องไม่แสดงการฝักใฝ่ในพรรคการเมืองใด ๆ

มาตรา 15

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการในพระองค์และสมุหราชองครักษ์พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

การจัดระเบียบราชการและการบริหารงานบุคคลของราชการในพระองค์ ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกา

รธน. ฉบับที่ 20

การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการในพระองค์พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

การจัดระเบียบราชการและการบริหารงานบุคคลของราชการในพระองค์ ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 16

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

ในเมื่อพระมหากษัตริย์จะไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักร หรือจะทรงบริหารพระราชภาระไม่ได้ด้วยเหตุใดก็ตาม จะได้ทรงแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

รธน. ฉบับที่ 20

ในเมื่อพระมหากษัตริย์จะไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักร หรือจะทรงบริหารพระราชภาระไม่ได้ด้วยเหตุใดก็ตาม จะได้ทรงแต่งตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นคณะขึ้น ให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์หรือไม่ก็ได้ และกรณีที่ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา 17

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

ในกรณีที่พระมหากษัตริย์มิได้ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตามมาตรา 16 หรือในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่สามารถทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพราะยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะหรือเพราะเหตุอื่น ให้คณะองคมนตรีเสนอชื่อผู้ใดคนหนึ่งซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบ เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วให้ประธานรัฐสภาประกาศในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ แต่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รธน. ฉบับที่ 20

ในกรณีที่พระมหากษัตริย์มิได้ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตามมาตรา 16 หรือในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่สามารถทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพราะยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะหรือเพราะเหตุอื่น แต่ต่อมาคณะองคมนตรีพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นสมควรแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และไม่อาจรบบังคับทูลให้ทรงแต่งตั้งได้ทันการ ให้คณะองคมนตรีเสนอชื่อบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นคณะ ตามลำดับที่โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมกำหนดไว้ก่อนแล้ว ให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แล้วแจ้งประธานรัฐสภาเพื่อประกาศในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ แต่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

มาตรา 19

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง ตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมรัฐสภาด้วยถ้อยคำ ดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่าข้าพเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ (พระปรมาภิไธย) และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์และประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

รธน. ฉบับที่ 20

ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง ตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมรัฐสภาด้วยถ้อยคำ ดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่าข้าพเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ (พระปรมาภิไธย) และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ซึ่งเคยได้รับแต่งตั้ง และปฏิญาณตนแล้ว ไม่ต้องปฏิญาณตนอีก

มาตรา 182

ร่าง รธน. ฉบับประชามติ

บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และพระบรมราชโองการอันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญ

ให้ผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงบรรดาที่ได้รับสนองพระบรมราชโองการ

รธน. ฉบับที่ 20

บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และพระบรมราชโองการอันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญ

แหล่งที่มา

<http://news.mthai.com/webmaster-talk/557497.html>
<http://thaipublica.org/2017/04/constitutioal-law20-8-4-2560/>

บทบาทและอำนาจหน้าที่ ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากับรัฐธรรมนูญปี 2560

โดย ธีรพล ทองมาก

แต่เดิมนั้นบทบาทและอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะเป็นที่ประชุมสำหรับการพิจารณาคดี กรณีเมื่อประธานศาลฎีกาเห็นว่าสมควรให้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา¹ ประธานศาลฎีกามีอำนาจสั่งให้นำปัญหาดังกล่าวเข้าสู่การวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ ซึ่งเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของประธานศาลฎีกา คู่ความจะร้องขอไม่ได้² อย่างที่ทราบกันว่าเมื่อรัฐธรรมนูญ ปี 2540 รวมทั้งรัฐธรรมนูญ ปี 2550 ประกาศใช้ บทบาทและอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อต้องรับหน้าที่ในการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ ปี 2560 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2560 ที่ผ่านมานั้น ได้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาในการประชุมเพื่อสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญในศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่เกิดขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญไว้ โดยสรุปโดยสังเขป ดังนี้

มาตรา 200 “ศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจำนวนเก้าคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) ผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจำนวนสามคน”

มาตรา 222 “คณะกรรมการการเลือกตั้งประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากบุคคลดังต่อไปนี้

(2) ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์และเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษา หรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจำนวนสองคน”

สำหรับแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในศาลฎีกานั้น เริ่มตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญปี 2540 เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เป็นต้น ซึ่งแต่เดิมองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนเก้าคน ที่คัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา แต่สำหรับรัฐธรรมนูญ ปี 2560 ได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน แต่ยังคงคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเช่นเดิม นอกจากนี้ คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา การวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกาซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน และได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจำนวนเก้าคน โดยให้เลือกเป็นรายคดี และเมื่อองค์คณะของศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยแล้ว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

มาตรา 195 “ให้มีแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา โดยองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยให้เลือกเป็นรายคดี

ศาลฎีกาแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

วิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี

พิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา

การวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตามวรรคสี่ ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกาซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน และได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจำนวนเก้าคน โดยให้เลือกเป็นรายคดีและเมื่อองค์คณะของศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยแล้ว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาให้ผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง หรือคำพิพากษานั้นมีผลให้ผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามวรรคสี่หรือไม่ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคตอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ตามวรรคสี่ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคห้า ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง”

นอกจากนี้ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกายังมีอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ได้แก่ การคัดเลือกผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรมจำนวน 1 คน ไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พุทธศักราช 2542 มาตรา 5 (1) การออกระเบียบต่าง ๆ³ รวมทั้งให้ความเห็นชอบข้อกำหนด⁴ และข้อบังคับ⁵ ตามที่กฎหมายได้บัญญัติให้กระทำได้ โดยมติของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

¹ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 140 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 ทวิ

²คำสั่งศาลฎีกาที่ ท. 2957/2554

³ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พุทธศักราช 2551

⁴ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยการขออนุญาตฎีกาในคดีแพ่ง พุทธศักราช 2558

⁵ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีการดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พุทธศักราช 2559 และ

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีการดำเนินคดีค่านุญช์ พุทธศักราช 2559

หลักเกณฑ์ **การเบิกจ่ายเงิน** ค่ารักษาพยาบาล **กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน** ในสถานพยาบาลของเอกชน

โดย ภาวินี ฐิทรทรัพย์

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตรา
ค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในสถานพยาบาล
ของเอกชน กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ 25 เมษายน 2557 ซึ่ง
เนื้อหาในประกาศฯ ฉบับดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“ผู้ป่วยฉุกเฉิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บ
หรือมีอาการป่วยกะทันหันซึ่งเป็นภัยอันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือ
การทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน
การจัดการและการบำบัดรักษาอย่างทันท่วงทีเพื่อป้องกันการ
เสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้น

“ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับ
บาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหันซึ่งมีภาวะคุกคามต่อชีวิต
ซึ่งหากไม่ได้รับปฏิบัติการแพทย์ทันทีเพื่อแก้ไขระบบการหายใจ
ระบบไหลเวียนเลือดหรือระบบประสาทแล้ว ผู้ป่วยจะมีโอกาส
เสียชีวิตได้สูง หรือทำให้บาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉิน
นั้นรุนแรงขึ้นหรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้อย่างฉับไว

“ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับ
บาดเจ็บหรือมีอาการป่วยซึ่งมีภาวะเฉียบพลันมากหรือเจ็บปวด
รุนแรงอันจำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติการแพทย์อย่างรีบด่วน มิฉะนั้น
จะทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้น
หรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้น ซึ่งส่งผลให้เสียชีวิตหรือพิการในระยะ
ต่อมาได้

“ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับ
บาดเจ็บหรือมีอาการป่วยซึ่งมีภาวะเฉียบพลันไม่รุนแรง อาจรอรับ
ปฏิบัติการแพทย์ได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือเดินทางไปรับบริการ
สาธารณสุขด้วยตนเองได้ แต่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากร และหาก
ปล่อยไว้เกินเวลาอันสมควรแล้ว จะทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วย
ของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้น หรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้

ข้อ 5 ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับ

การรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน ทั้งกรณีเข้ารับ
การรักษาพยาบาลด้วยตนเองหรือโดยการส่งตัวให้เข้ารับการรักษา
พยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน หากได้รับการวินิจฉัยจาก
แพทย์ผู้ทำการรักษาว่าเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตหรือผู้ป่วยฉุกเฉิน
เร่งด่วน ตามเกณฑ์การคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินที่สถาบันการแพทย์
ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยว
กับการรักษาพยาบาลตามประกาศนี้ จนกว่าจะได้รับการวินิจฉัย
จากแพทย์ผู้ทำการรักษาว่าผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว
พ้นขีดอันตรายแล้ว โดยให้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล ดังนี้

(1) **กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก** มี
สิทธิเบิกได้เต็มจำนวนเท่าที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินอัตราที่แนบ
ท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ หากเป็นรายการที่นอกเหนือจากอัตราแนบ
ท้ายประกาศ ให้เบิกได้เต็มจำนวนเท่าที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

(2) **กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน** มีสิทธิ
เบิกค่ารักษาพยาบาล ดังนี้

(ก) ค่ารักษาพยาบาลประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจาก (ข)
และ (ค) ให้เป็นไปตามกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม Diagnosis Related
Groups: DRGs) โดยใช้อัตราฐานตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด
คำนวณด้วยค่าน้ำหนักสัมพัทธ์ที่ปรับค่าตามวันนอนของแต่ละ
กลุ่มโรคตามการจัดกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วมและน้ำหนักสัมพัทธ์
(Adjusted Relative Weight: AdjRW)

(ข) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค ให้เบิกจ่ายได้ตามรายการและอัตราที่แนบท้ายประกาศฯ นี้

(ค) ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้ยาที่มีค่าใช้จ่ายสูง ให้เบิกได้ตามรายการที่แนบท้ายประกาศฯ นี้

(3) **กรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวพ้นขีดอันตรายแล้ว** แต่มีความจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล สถานพยาบาลของทางราชการ ให้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะส่งต่อผู้ป่วยได้ในอัตรารายละ 500 บาท บวกด้วยอัตราตามระยะทางจากสถานพยาบาลต้นทางถึงสถานพยาบาลปลายทาง (กิโลเมตร) คูณ 2 (ไป-กลับ) คูณอัตรา 4 บาทต่อกิโลเมตร

 ข้อ 6 การเบิกค่ารักษาพยาบาลตามข้อ 5 ให้สถานพยาบาลของเอกชน ซึ่งให้การรักษพยาบาลเป็นผู้เบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแทนผู้มีสิทธิในระบบเบิกจ่ายของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (Emergency Claim Online: EMCO)

 ข้อ 7 ภายใต้บังคับข้อ 8 ในกรณีที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติไม่อนุมัติจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับสถานพยาบาลของเอกชนตามข้อ 5 หรือแพทย์ผู้ทำการรักษา วินิจฉัยว่าการเข้ารับการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นไม่เข้าเงื่อนไขเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตหรือผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน ตามเกณฑ์การคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน ที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด หากแพทย์ผู้ทำการรักษาออกใบรับรองแพทย์ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องรับตัวผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวไว้เป็นผู้ป่วยใน เนื่องจากเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรงตามเกณฑ์การคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน ที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ดังนี้

(ก) **ค่าห้องและค่าอาหาร ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค** ให้เบิกได้เช่นเดียวกับกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ ทั้งนี้ โดยปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ส่วนที่ ๓๓ ที่ กค ๐๔๒๒.๒/พิเศษ ๖ ๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง อัตราค่าบริการสาธารณสุขเพื่อใช้สำหรับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลสิทธิสวัสดิการรักษพยาบาลข้าราชการ หมวด ๑ ค่าห้องและค่าอาหาร ดังนี้

1. **เตียงสามัญ** เบิกได้ไม่เกินวันละ ๔๐๐ บาท รหัสรายการ ๒๑๑๐๑

2. **ห้องพิเศษ** เบิกได้ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท รหัสรายการ ๒๑๒๐๑

ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค ให้เบิกได้ เช่นเดียวกับกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ โดยให้ถือปฏิบัติตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖

(ข) **ค่ารักษาพยาบาลประเภทอื่น ๆ** ให้เบิกได้ครั้งหนึ่ง ของจำนวนเงินทั้งหมดที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินแปดพันบาท

 ข้อ ๘ การเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในสถานพยาบาลเอกชนนับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ออกประกาศกระทรวงการคลังฉบับนี้ ในกรณีที่สถานพยาบาลของเอกชนเรียกเก็บเงินจากผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว โดยมีได้ส่งเบิกค่ารักษาพยาบาลในระบบเบิกจ่ายตรงตามข้อ ๖ หากแพทย์ผู้ทำการรักษาออกใบรับรองแพทย์ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในคราวนั้นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนหากมิได้รับการรักษาพยาบาลในทันทีทันใดอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโดยนำหลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติ ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช 2560 ที่มีการแก้ไขกับ พระราชบัญญัติ ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช 2475

ตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
พุทธศักราช 2475 (เดิม)

มาตรา 3 บุคคลใด

(ก) ให้บุคคลอื่นยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่
กฎหมายกำหนดไว้ หรือ

(ข) เพื่อปิดบังการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราท่านบัญญัติไว้
ในกฎหมาย บังอาจกำหนดข้อความอันไม่จริงในเรื่องจำนวนเงินกู้
หรืออื่น ๆ ไว้ในหนังสือสัญญา หรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้ หรือ

(ค) นอกจากดอกเบี้ย ยังบังอาจกำหนดจะเอา หรือรับ
เอาซึ่งกำไรอื่นเป็นเงินหรือสิ่งของ หรือโดยวิธีเพิกถอนหนี้ หรือ
อื่น ๆ จนเห็นได้ชัดว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากเกินไปเกินส่วนอันสมควร
ตามเงื่อนไขแห่งการกู้ยืม

ท่านว่าบุคคลนั้นมีความผิดฐานเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 4 บุคคลใดโดยรู้อยู่แล้ว ได้มา แม้จะได้เปล่า

ซึ่งสิทธิที่จะเรียกร้องจากบุคคลอื่นอันผิดบัญญัติที่กล่าวไว้ใน
มาตรา ก่อน และใช้สิทธินั้นหรือพยายามถือเอาประโยชน์แห่ง
สิทธินั้น ท่านว่าบุคคลนั้นมีความผิดต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ก่อนนั้น

ตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
พุทธศักราช 2560 (ใหม่)

มาตรา 4 บุคคลใดให้บุคคลอื่นกู้ยืมเงินหรือกระทำ

การใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการอำพรางการให้กู้ยืมเงิน¹ โดยมี
ลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ²

(1) เรียกดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้

(2) กำหนดข้อความอันเป็นเท็จในเรื่องจำนวนเงินกู้หรือ
เรื่องอื่น ๆ ไว้ในหลักฐานการกู้ยืมหรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้
เพื่อปิดบังการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด³ หรือ

(3) กำหนดจะเอาหรือรับเอาซึ่งประโยชน์อย่างอื่นนอกจาก
ดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ หรือโดยวิธีการใด ๆ จนเห็น
ได้ชัดว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากเกินไปเกินส่วนอันสมควรตามเงื่อนไข
แห่งการกู้ยืมเงิน⁴

มาตรา 5 บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิเรียกร้องจากบุคคลอื่น

โดยรู้ว่าเป็นสิทธิที่ได้มาจากการกระทำความผิดตามมาตรา 4
และใช้สิทธินั้นหรือพยายามถือเอาประโยชน์แห่งสิทธินั้น ต้อง
ระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4

มาตรา 6 เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะมีความผิดหรือไม่ ศาลอาจนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา 39 (3) และ (5) แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับได้โดยอนุโลม

ข้อแตกต่างระหว่างพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช 2560 กับพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช 2475 มีดังต่อไปนี้

1. กำหนดด้วยคำว่า “การกระทำใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการอำพรางการให้กู้ยืมเงิน” เพิ่มขึ้นในมาตรา 4 เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะของการกระทำมากยิ่งขึ้น

2. กำหนดอัตราโทษใหม่เป็น “ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

3. ปรับปรุงองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 4 (2) เป็น “กำหนดข้อความอันเป็นเท็จในเรื่องจำนวนเงินกู้หรือเรื่องอื่น ๆ ไว้ในหลักฐานการกู้ยืมหรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้เพื่อปิดบังการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด” เนื่องจากสัญญากู้ยืมเงินไม่จำเป็นต้องทำเป็นหนังสือสัญญา เพียงแต่มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้กู้ยืมเป็นสำคัญก็สามารถฟ้องร้องบังคับคดีได้แล้ว ดังนั้น จึงมีการปรับแก้จาก “หนังสือสัญญา” ตามกฎหมายเดิมมาเป็น “หลักฐานการกู้ยืม” เพื่อให้ครอบคลุมการกระทำความผิดมากยิ่งขึ้น

4. ปรับปรุงองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 4 (3) เป็น “กำหนดจะเอาหรือรับเอาซึ่งประโยชน์อย่างอื่นนอกจากดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ หรือโดยวิธีการใด ๆ จนเห็นได้ชัดว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากเกินส่วนอันสมควรตามเงื่อนไขแห่งการกู้ยืมเงิน” โดยได้ตัดคำว่า “โดยวิธีเพิกถอนหนี้” ตามกฎหมายเดิมออก เนื่องจากอยู่ในความหมายของคำว่า “หรือโดยวิธีการใด ๆ” อยู่แล้ว

5. เพิ่มบทบัญญัติมาตรา 6 ขึ้นมาใหม่ โดยกำหนดให้ศาลนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา 39 (3) และ (5) แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับได้ ในกรณีที่ศาลได้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะโทษจำคุกหรือไม่ก็ตาม

โดย นันทาภา บุญญาภิรมการ

วิธีทำให้โทรศัพท์มือถือของคุณเร็วขึ้น ด้วยขั้นตอนง่าย ๆ

เรียบเรียงโดย
นางสาวณัฏฐิทธิ์ พรหมมาศ
นางนพดล นึกทด

หากกำลังรู้สึกว่โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนที่มีอยู่ เริ่มทำงานได้ช้าลง ไม่ตอบสนองรวดเร็วเหมือนเดิม หลังจากที่ผ่านมาการใช้งานมาแล้วสักระยะหนึ่ง ทั้งการเริ่มเปิดแอปได้ช้าลง หรือมีอาการกระตุกในขณะที่ใช้งาน จึงขอแนะนำเทคนิคและวิธีที่จะทำให้โทรศัพท์มือถือของคุณกลับมาทำงานได้เร็วขึ้น ด้วยขั้นตอนง่าย ๆ ที่คุณสามารถทำตามได้ด้วยตัวเอง

เคล็ดลับสำหรับ iOS

1. ปิด Background App Refresh ดึงข้อมูลใหม่ให้แอปอยู่เบื้องหลัง

การใช้งานโหมดนี้จะทำให้ประหยัดแบตเตอรี่ได้มากเลยทีเดียว เพราะหากมีการเปิดดึงข้อมูลใหม่ให้แอปอยู่เบื้องหลัง จะทำให้การใช้งาน 3G/4G อยู่ตลอดเวลา และทำให้แบตเตอรี่หมดเร็ว เข้าไปที่เมนู การตั้งค่า (Settings) > ทัวไป (General) > ดึงข้อมูลใหม่ให้แอปอยู่เบื้องหลัง (Background App Refresh) > ปิด (Off)

2. ปิดบริการหาที่ตั้ง App ที่ไม่จำเป็น

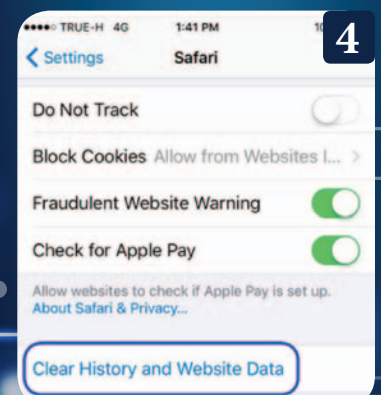
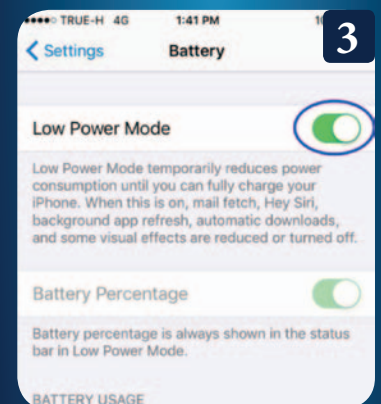
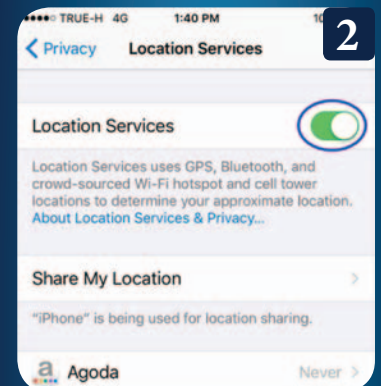
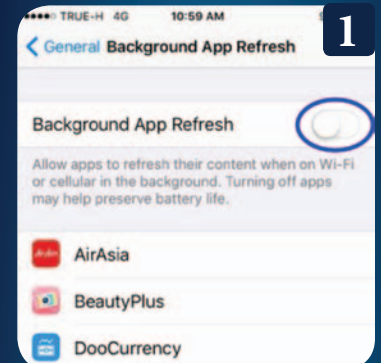
การให้เข้าถึงตำแหน่งที่ตั้งขณะใช้ จะทำให้ใช้งานระบบ GPS อยู่เรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นควรปิดไม่ให้เข้าถึงตำแหน่งที่ตั้งในบางแอปที่ไม่จำเป็น เข้าไปที่เมนู การตั้งค่า (Settings) > ความเป็นส่วนตัว (Privacy) > บริการหาตำแหน่งที่ตั้ง (Location Services) > ปิด (Off) หากไม่ต้องการปิดทั้งหมดสามารถเลือกปิดแอปที่ไม่ต้องการได้

3. เปิดใช้งานโหมดพลังงานต่ำ

การเปิดใช้งานโหมดพลังงานต่ำ จะช่วยยืดอายุการใช้งานแบตเตอรี่ได้นานยิ่งขึ้น เข้าไปที่เมนู การตั้งค่า (Settings) > แบตเตอรี่ (Battery) > เปิดการใช้งานโหมดพลังงานต่ำ (Low Power Mode)

4. เพิ่มพื้นที่ว่างบนอุปกรณ์ iOS โดยลบข้อมูลและลบแอปที่ไม่จำเป็น

โดยลบพวกไฟล์ขยะ ตลอดจนลบข้อมูลทั่วไป อย่างรูปภาพ เพลง วิดีโอ ลบแคชบนเว็บเบราว์เซอร์ ให้มีพื้นที่ว่างบนสมาร์ทโฟนมากขึ้น เพื่อแอปต่าง ๆ สามารถทำงานเต็มที่ผ่านทางพื้นที่ว่าง และทำให้เครื่องทำงานไวขึ้นด้วย วิธีลบค่า Cache Safari เข้าไปที่เมนู การตั้งค่า (Settings) > Safari > Clear History and Website Data ซึ่งจะเป็นการลบไฟล์แคชและประวัติการเยี่ยมชมเว็บต่าง ๆ

เคล็ดลับสำหรับ Android

1. ทำการอัปเดต Firmware ให้เป็นเวอร์ชันล่าสุดอยู่เสมอ

เนื่องจากโดยปกติ Firmware ที่ออกมาให้อัปเดตบนมือถือแอนดรอยด์นั้นส่วนใหญ่จะช่วยในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้งานโทรศัพท์มือถือในแต่ละรุ่น รวมไปถึงยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมให้กับมือถือด้วย ดังนั้นหากโทรศัพท์มือถือแอนดรอยด์ในรุ่นที่คุณใช้งานได้ปล่อย Firmware ใหม่ ๆ ออกมา ก็ควรที่จะทำการอัปเดตอยู่เสมอ เพื่อการใช้งานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ลบแอปที่คุณไม่ได้ใช้งานทิ้ง

แอปไหนที่เราใช้งานอยู่เป็นประจำ และแอปไหนที่ติดตั้งมาแล้วไม่เคยถูกใช้งานเลย หรือแทบจะไม่ได้ใช้งานเลย ก็ให้ทำการลบแอปตัวนั้นออกไปจากเครื่อง เพื่อจะได้คืนพื้นที่หน่วยความจำของระบบ ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยให้โทรศัพท์มือถือของเราทำงานเร็วขึ้นด้วย สามารถเข้าไปลบแอปที่ไม่ต้องการโดยเข้าไปที่ Settings > Apps และเลือกแอปที่ต้องการ จากนั้นก็แตะที่ปุ่ม Uninstall

3. ทำการเคลียร์ข้อมูลแคช (Cached data)

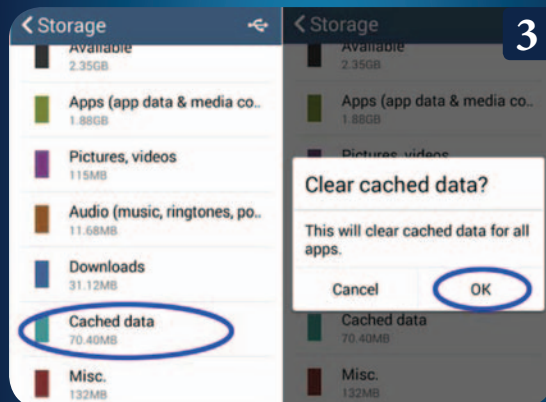
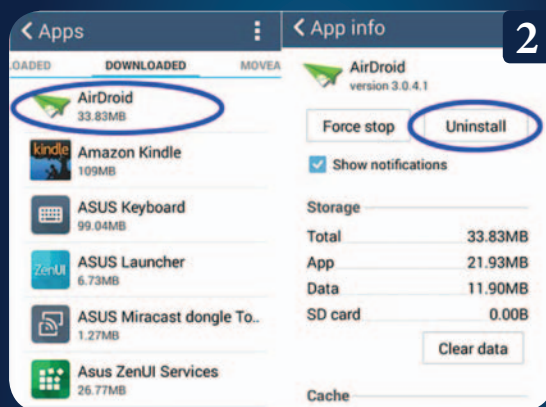
เมื่อมีการเปิดใช้งานแอปใด ๆ ขึ้นมา ก็จะมีการสร้างแคชข้อมูลของแอปนั้น ๆ เก็บไว้ด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นสิ่งที่ดี เพราะการเปิดใช้งานแอปในครั้งต่อ ๆ ไปจะสามารถเรียกใช้ข้อมูลแคชที่เคยเก็บไว้ เพื่อให้เปิดใช้แอปได้เร็วขึ้น แต่เมื่อมีการเปิดใช้งานแอปบ่อยครั้งขึ้น หรือเปิดใช้งานไปหลาย ๆ แอปแล้ว ก็จะทำให้ข้อมูลแคชมีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งมันจะรวมไปถึงข้อมูลแคชเก่า ๆ ที่ไม่ถูกเรียกใช้แล้ว ดังนั้น เราจึงควรเคลียร์ข้อมูลแคชในส่วนนี้ เพื่อลบข้อมูลแคชเก่า ๆ ที่ไม่ถูกเรียกใช้งานแล้วทิ้งไป โดยเข้าไปที่ Settings > Storage จากนั้นแตะเลือกในส่วนของ Cached data และแตะปุ่ม OK เพื่อทำการเคลียร์ข้อมูลแคชทั้งหมด

4. ควรจะรีสตาร์ทโทรศัพท์มือถือบ้าง

โทรศัพท์มือถือในระบบแอนดรอยด์ เมื่อเปิดใช้งานไปนาน ๆ ก็มักจะมึนโผล่ชะงักที่เกิดขึ้นโดยระบบที่ไม่สามารถลบทิ้งได้ หรือมีการเรียกใช้หน่วยความจำค้างไว้โดยระบบที่ไม่สามารถเคลียร์ได้เช่นกัน ก็จะส่งผลให้โทรศัพท์มือถือทำงานช้าลงตามไปด้วย ดังนั้น เมื่อใช้โทรศัพท์มือถือไปนาน ๆ ก็ควรจะทำการรีสตาร์ทชะงัก เพื่อเคลียร์ข้อมูลเก่าต่าง ๆ ทิ้งไป และช่วยให้โทรศัพท์มือถือกลับมาทำงานได้เร็วขึ้นอีกครั้ง

ข้อมูลจาก

<https://www.it24hrs.com/2016/slow-to-speed-up-ios10-iphone-ipad-ipod-touch/>
<https://www.1000tipsit.com/how-to-speed-up-ios-10-and-battery-life/>
<https://www.macthai.com/2015/11/23/how-to-clear-storage-in-iphone-ipad/>
<http://www.cyberities.com/how-to-speed-up-android-phone-with-easy-tips/>

โจทก์บังคับคดีจำนองเกินระยะเวลา 10 ปี ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 271 โจทก์จึงสิ้นสิทธิในการบังคับคดี
เอาแก่ทรัพย์สินจำนองของจำเลย แต่ทรัพย์สินจำนองยังคงอยู่ และโจทก์สามารถไต่ถามต่อลูกหนี้จำนองและบุคคล
ภายนอกที่รับโอนทรัพย์สินจำนองต่อไปได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4613/2559 (ประชุมใหญ่
ครั้งที่ 6/2559) สิทธิจำนองเป็นทรัพย์สินจะระงับสิ้นไปก็ต่อ
เมื่อมีกรณีต้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา
744 (1) ถึง (6) ดังนี้ ผู้รับจำนองซึ่งทรงทรัพย์สินจำนองย่อม
มีสิทธิบังคับจำนอง แม้หนี้ที่ประกันหรือสิทธิเรียกร้องส่วนที่เป็น
ประธานจะขาดอายุความ เพียงแต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้าง
ชำระในการจำนองเกินกว่า 5 ปีไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา 193/27 และมาตรา 745 บัญญัติไว้ แต่
บทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายสารบัญญัติ ซึ่งกำหนดสิทธิ
และหน้าที่แก่คู่กรณีที่มีนิติสัมพันธ์ต่อกัน โดยหากเจ้าหนี้
ประสงค์บังคับตามสิทธิก็ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล เพราะเหตุถูก
ลูกหนี้โต้แย้งสิทธิ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา 55 อันเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติคือกฎหมายวิธีพิจารณา
ความบัญญัติไว้ และเมื่อคดีเข้าสู่ศาล กระบวนการพิจารณา
ก็ต้องบังคับตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความแพ่ง ดังนั้น เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ภาค 4 ลักษณะ 2 การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง
มาตรา 271 บัญญัติให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจะต้องร้องขอ
ให้บังคับคดีภายในสิบปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง
ซึ่งหมายถึงนับแต่มีคำพิพากษาของศาลชั้นที่สุดในคดีนั้น
สำหรับคดีนี้ ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน
2543 ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ดังนี้ การร้องขอให้บังคับคดีโดย
การยึดทรัพย์สินจำนองจึงต้องกระทำในระยะเวลาสิบปี
ดังกล่าว ซึ่งจะเป็นการบังคับคดีที่ต้องตามเจตนารมณ์ของ
กฎหมายวิธีพิจารณาความ แต่โจทก์เพิกถอนคำขอฉบับลงวันที่
30 ตุลาคม 2556 ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีให้ดำเนินการบังคับ
คดียึดทรัพย์สินจำนองของจำเลย ล่วงพ้นระยะเวลาสิบปีนับแต่
วันที่ 23 มิถุนายน 2543 แล้ว โจทก์จึงสิ้นสิทธิบังคับคดี
เอาแก่ทรัพย์สินจำนองของจำเลย อย่างไรก็ตาม ทรัพย์สิน
จำนองยังคงอยู่ และโจทก์สามารถไต่ถามต่อลูกหนี้จำนองหรือ
บุคคลภายนอกที่รับโอนทรัพย์สินจำนองต่อไปได้

โดย ชันดาภา บุญญาภิรมการ

คดีมโนสาเร่ จำเลยให้การว่า คำฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้อง ถือว่าศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจพิจารณาแล้วว่า คำฟ้องของโจทก์ไม่เคลือบคลุมต้องถือว่าประเด็นเรื่องคำฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ เป็นอันยุติไปตามสภาพที่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องตามมาตรา 191 วรรคสอง ซึ่งเป็นบทบัญญัติพิเศษเพื่อให้การดำเนินคดีมโนสาเร่สามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1616/2559 ปัญหาว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ แม้ไม่ใช่ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แต่ก็เป็นปัญหาข้อกฎหมาย เมื่อโจทก์ฟ้องและจำเลยให้การว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม คดีจึงมีประเด็นพิจารณาว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ อย่างไรก็ดี คดีนี้โจทก์ฟ้องขอบังคับให้จำเลยชำระเงิน จำนวน 299,000 บาท จึงเป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออ้างจำนวนเป็นราคาสินทรัพย์ไม่เกิน 300,000 บาท เป็นคดีมโนสาเร่ ตามบทบัญญัติมาตรา 189 (1) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คดีมโนสาเร่เป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่มาก กฎหมายจึงมีวัตถุประสงค์ให้คดีเช่นนี้เสร็จสิ้นไปโดยไม่ต้องดำเนินคดีเต็มรูปแบบ ดังเช่นการดำเนินคดีแพ่งสามัญโดยกำหนดวิธีพิจารณาที่รวดเร็ว แต่คู่ความยังได้รับความเป็นธรรมตามสิทธิที่ตนมี ดังปรากฏตามเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 17) พุทธศักราช 2542 ว่า “เพื่อให้คดีได้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายของคู่ความ” ซึ่งมาตรา 191 วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่โจทก์ยื่นคำฟ้องเป็นหนังสือ หากศาลเห็นว่าคำฟ้องดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญ บางเรื่อง ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้” ดังนั้น เมื่อคดีนี้จำเลยให้การว่า คำฟ้องโจทก์เคลือบคลุมคดีจึงมีประเด็นว่า คำฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ หากศาลเห็นว่าคำฟ้องโจทก์เคลือบคลุม กรณีย่อมต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา 191 วรรคสอง ที่ศาลชั้นต้นต้องมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก่อน หากโจทก์ไม่ทำการแก้ไขจึงจะถือว่าประเด็นเรื่องคำฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมที่ศาลจะมีคำสั่งวินิจฉัยต่อไป สำหรับคดีนี้จำเลยให้การว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม แต่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องตาม

มาตรา 191 วรรคสอง กรณีถือว่าศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจพิจารณาแล้วว่าคำฟ้องของโจทก์ไม่เคลือบคลุมต้องถือว่าประเด็นเรื่องคำฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่เป็นอันยุติไปตามสภาพที่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องตามมาตรา 191 วรรคสอง ซึ่งเป็นบทบัญญัติพิเศษเพื่อให้การดำเนินคดีมโนสาเร่สามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว ไม่ติดขัดไปตามบทกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความ กรณีถือว่าปัญหาเรื่องคำฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่เป็นอันยุติไปแล้ว จำเลยจึงไม่อาจยกอ้างปัญหานี้ขึ้นอุทธรณ์ได้ เพราะเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ต้องห้ามตามมาตรา 225 วรรคหนึ่ง

โดย ชันดาภา บุญญาภิรมการ

วิธีฝึกสมาธิง่าย ๆ

1. จัดท่าทางให้ถูกต้อง

จริงอยู่ว่าใคร ๆ ก็นั่งขัดสมาธิ เพื่อนั่งสมาธิได้ แต่การนั่งที่ถูกต้อง คือ คุณต้องแน่ใจว่าคุณนั่งตัวตรง หัวตรง นั่นเพราะร่างกายของเราสัมพันธ์กับจิตใจค่ะ หากคุณนั่งตัวงอแล้วละก็จิตใจของคุณก็จะล่องลอยไป ไม่อยู่กับเนื้อกับตัวนะคะ แต่ไม่ต้องนั่งเกร็งมาก ให้นั่งเหมือนเรากำลังผ่อนคลายดีที่สุด

2. เปิดตานั่งสมาธิ

บางครั้งการนั่งสมาธิ ไม่จำเป็นต้องหลับตาเสมอไป คุณสามารถเปิดตาไว้ แต่ปรับระดับสายตาให้มองต่ำลง โดยกำหนดจุดให้เพ่งรวบรวมสมาธิไว้ เพราะบางคนเมื่อปิดตาแล้วกลับรู้สึกฟุ้งซ่าน ในหัวสมองเต็มไปด้วยเรื่องราวต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าวิธีใดทำแล้วได้ผลมากกว่ากัน

3. กำหนดรู้ลมหายใจ

การกำหนดลมหายใจเข้า-ออก เป็นการกำหนดที่ตั้งของสติ เพื่อให้จิตเราอยู่กับสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบันไม่ฟุ้งซ่านไปเรื่องอื่น ๆ แต่เราไม่จำเป็นต้องไปบังคับการหายใจ แคปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ

4. นับลมหายใจเข้า-ออก

การนับลมหายใจเข้าออก เป็นวิธีปฏิบัติสมาธิมาตั้งแต่โบราณ โดยเมื่อคุณหายใจออกก็ให้คุณเริ่มนับหนึ่งในใจ ต่อไปก็เป็นสองสามสี่ตามลำดับ แต่เมื่อไรก็ตามที่คุณรู้สึกว่าคุณคิดของคุณกำลังล่องลอยออกไปที่อื่นให้คุณกลับมาตั้งต้นนับหนึ่งใหม่อีกครั้ง เพื่อให้คุณนำจิตกลับมาที่เดิม

5. ควบคุมความคิดไม่ให้เข้ามารบกวน

เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณกำลังมีความคิดเข้ามารบกวนจิตใจค่อย ๆ ขจัดความคิดเหล่านั้นออกไปโดยหันมาสนใจกับการกำหนดลมหายใจ อย่าพยายามหยุดความคิดในทันที เพราะมันจะทำให้คุณฟุ้งซ่าน และไม่สามารถกลับเข้าสู่สมาธิได้อีก

6. กำจัดอารมณ์ให้หมดสิ้น

มันเป็นการยากที่จะนั่งสมาธิในขณะที่จิตใจของคุณเต็มไปด้วยอารมณ์ เพราะอารมณ์จะทำให้เกิดเรื่องราวต่าง ๆ ในจิตใจ โดยเฉพาะอารมณ์โกรธ กลัว เสียใจ ซึ่งไม่ได้ทำให้คุณอยู่กับปัจจุบัน หรืออยู่กับสิ่งที่เป็นอย่างในตอนนี้เลย ให้คุณจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นนี้โดยกำหนดลมหายใจไปที่ความรู้สึกของร่างกายที่ควบคุมอารมณ์ส่วนนั้น เพราะจะทำให้คุณไม่คิดถึงเรื่องราวที่ทำให้คุณกลัว หรือโกรธอีก แต่หันมาเพ่งกับสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ในขณะนี้แทน

7. ความเจ็บปวดเกิดแห่งความสงบ

การนั่งสมาธิควรจะนั่งในที่เงียบ ๆ เพื่อทำจิตให้ว่าง ไม่ใส่ใจถึงบุคคล เสียง หรือสิ่งอื่นที่อยู่โดยรอบ เพราะความเจ็บจะนำมาซึ่งความสงบเยือกเย็นและความรู้สึกมั่นคง เมื่อไรก็ตามที่ความเจ็บภายนอกและภายในประสานกันได้ คุณก็จะรู้สึกได้พักกายพักใจ ผ่อนคลายจากความคิดที่รบกวนคุณอยู่ตลอดเวลา

8. เวลาในการนั่งสมาธิ

เมื่อเริ่มต้นนั่งสมาธิใหม่ ๆ คุณอาจจะลองนั่งก่อนประมาณสัก 10 นาที และจึงค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนรู้สึกว่าคุณเริ่มนั่งมากขึ้น แต่อย่าบังคับตัวเองให้นั่งนานเกินไป หากคุณยังไม่พร้อม ทั้งนี้ ระยะเวลาที่เหมาะสม คือประมาณ 25 นาที เพราะเป็นระยะเวลาที่ไม่ทำให้รู้สึกปวดเมื่อยร่างกายเกินไป จนรบกวนสมาธิได้

9. สถานที่ในการนั่งสมาธิ

สถานที่และบรรยากาศก็ช่วยให้คุณทำสมาธิได้ดีขึ้น ซึ่งการนั่งสมาธิในห้องพระจะช่วยให้อารมณ์สงบและรู้สึกเป็นสมาธิมาก หรือคุณอาจจะวางสิ่งเล็ก ๆ ที่คุณชอบ หรือช่วยให้คุณรู้สึกผ่อนคลายไว้รอบ ๆ ที่คุณนั่งสมาธิก็ได้

10. มีความสุขไปกับการนั่งสมาธิ

คนเราหากทำอะไรแล้วมีความสุข เราก็จะทำได้ดี และรู้สึกอยากทำต่อไปในการนั่งสมาธิก็เช่นกัน หากคุณมีความสุขในการนั่งสมาธิ คุณก็จะรู้สึกผ่อนคลายสบายตัว และอยากจะทำต่อไปจนสามารถทำเป็นกิจวัตรที่ทำทุกวันได้

แหล่งที่มา : <https://health.kapook.com/view26826.html>

คำพิพากษาศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

โดย ม.ว. ฐิติพงศ์ ชุ่มพูนท

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 16 มีนาคม 2560 เวลา 13.30 นาฬิกา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นัดฟังคำพิพากษา ดังนี้

1. คดีหมายเลขดำที่ อม.64/2559 คดีหมายเลขแดงที่ อม.43/2560 ระหว่าง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้คัดค้าน (คดีจ้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.)

ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2559 ศาลมีคำสั่งประทับคำร้องไว้พิจารณาเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2559 และไต่สวนพยานผู้ร้องและพยานผู้คัดค้าน รวม 5 ปาก

ศาลพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินของคู่สมรสว่าเป็นหนี้เงินกู้ ทั้งที่ไม่มีหนี้สินดังกล่าวอยู่จริงอันเป็นความเท็จ และไม่แสดงรายการทรัพย์สินซึ่งเป็นหุ้นและเงินที่ได้จากการขายหุ้น อันเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

พิพากษาว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้คัดค้าน จ้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ และปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลา 1 ปี กรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา 1 ปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 มาตรา 32 และมาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใด

ในพรรคการเมืองเป็นเวลา 5 ปีนับแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2558 อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นตำแหน่งสุดท้ายของการกระทำความผิดที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 มาตรา 34 วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 มาตรา 119 การกระทำของผู้คัดค้านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 2 เดือน รวม 6 กระทง เป็นจำคุก 12 เดือน พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้วเป็นเรื่องร้ายแรง องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเสียงข้างมาก ไม่รอการลงโทษ

2. คดีหมายเลขดำที่ อม.97/2559 คดีหมายเลขแดงที่ อม.44/2560 ระหว่าง อัยการสูงสุด ผู้ร้อง นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา นางดวงสุตา นิยมลรัตน์ ผู้คัดค้านที่ 1 นางบุญทอง สุภารังษี ผู้คัดค้านที่ 2 (คดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ)

ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2559 ศาลมีคำสั่งประทับคำร้องไว้พิจารณาเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2559 และไต่สวนพยานผู้ร้อง พยานผู้คัดค้าน และพยานศาล รวม 10 ปาก

ศาลพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ 1 และที่ 2 ซึ่งมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินหลายรายการตามคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

พิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า 168,453,245.70 บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พุทธศักราช 2542 มาตรา 4 มาตรา 38 ประกอบมาตรา 83

ถาม-ตอบ ประเด็น น่าสนใจที่สื่อสารกับ ศาลชั้นต้น

1. คำถาม คดีแพ่งสามัญที่ยื่นฟ้องก่อนวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558 เมื่อคู่ความยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกา มาพร้อมกับฎีกา ศาลชั้นต้นมีอำนาจตรวจสอบคำร้องและฎีกา ได้หรือไม่

คำตอบ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ดังนี้

คำสั่งศาลฎีกาที่ 5005/2559 ศาลฎีกาพิจารณาแล้ว เห็นว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2556 ก่อนวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พุทธศักราช 2558 ใช้บังคับ สิทธิในการฎีกาของโจทก์จึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 247 (เดิม) และมาตรา 248 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ และเป็นหน้าที่ของศาลชั้นต้นที่จะตรวจฎีกา และมีคำสั่งรับหรือไม่รับฎีกาของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 232 ประกอบมาตรา 247 (เดิม) การที่โจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาอนุญาตให้โจทก์ฎีกาพร้อมฎีกา โดยศาลชั้นต้นมีคำสั่งคำร้องขออนุญาตฎีกาว่า ทนายโจทก์ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 ประกอบมาตรา 247 สำเนาให้จำเลยทั้งสาม และมีคำสั่งฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์ยื่นฎีกาภายในกำหนดระยะเวลาที่ศาลอนุญาตสำเนาให้จำเลยทั้งสามเพื่อดำเนินการส่งศาลฎีกาพิจารณาสั่งฎีกาต่อไป จึงเป็นการไม่ชอบและยังไม่ก่อสิทธิให้แก่จำเลยทั้งสามที่จะยื่นคำแก้ฎีกา การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับคำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 จึงเป็นการไม่ชอบเช่นกัน

ดังนั้น จึงให้เพิกถอนคำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าวข้างต้น และส่งสำนวนคืนศาลชั้นต้นเพื่อให้พิจารณาสั่งคำร้องขออนุญาตฎีกาและฎีกาของโจทก์ กับคำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 2

โดย อัครพันธ์ ธีรพัฒน์
รัฐพล ทองมา
พัชรินทร์ นิธิพิรุ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 231 และมาตรา 232 ประกอบมาตรา 247 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พุทธศักราช 2558 ใช้บังคับ

คำสั่งคำร้องศาลฎีกาที่ ท. 1463/2558 ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พุทธศักราช 2558 มาตรา 9 บัญญัติให้บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด ผู้ร้องยื่นคำร้องขอตั้งผู้จัดการมรดก เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2553 และค้างพิจารณาอยู่ในศาลก่อนวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558 ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พุทธศักราช 2558 มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การพิจารณาสิทธิฎีกาของคู่ความในคดีนี้ ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พุทธศักราช 2558 มาตรา 4 ที่ให้เพิ่มเติมมาตรา 244/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กำหนดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เป็นที่สุด ผู้ร้องจึงมีสิทธิฎีกาได้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (เดิม) ที่ศาลชั้นต้นตรวจฎีกาของผู้ร้องแล้ว มีคำสั่งว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 244/1 ไม่รับฎีกา และส่งคำร้องขออนุญาตฎีกาของผู้ร้องมาพร้อมกับฎีกาฉบับใหม่เพื่อให้ศาลฎีกาพิจารณาจึงไม่ถูกต้อง ให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณานับตั้งแต่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกา และให้ศาลชั้นต้นตรวจสอบสั่งฎีกาของผู้ร้อง ฉบับลงวันที่ 1 ธันวาคม 2558 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (เดิม) และดำเนินการต่อไป

2. คำถาม เมื่อมีคำขอหรือศาลมีคำสั่งเรียกให้บุคคลเข้าเป็นคู่ความแทนผู้มรณะในคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 42 ถึงมาตรา 44 และบุคคลดังกล่าวยื่นเอกสารแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร ซึ่งเพียงแต่ระบุชื่อว่าเป็นบิดา ข้อเท็จจริงสามารถรับฟังว่าเป็นทายาทของคู่ความผู้มรณะหรือไม่

คำตอบ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ดังนี้

คำสั่งคำร้องศาลฎีกาที่ ท.1240/2557 ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีโจทก์ถึงแก่ความตายระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา และจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 ขอให้ศาลชั้นต้นหมายเรียกนาง น. บุตรของโจทก์ เข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ผู้มรณะ เมื่อนาง น. มาศาลตามหมายเรียกดังกล่าวแล้ว ศาลชั้นต้นเพียงแต่พิจารณาจากคำแถลงของนาง น. ที่รับว่าเป็นบุตรของโจทก์ ประกอบแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎรของนาง น. แนบท้ายรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้น ฉบับลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2557 และเห็นว่า นาง น. เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ โดยที่ยังไม่ได้ไต่สวนให้ได้ความเสียก่อนว่าโจทก์กับมารดาของนาง น. จดทะเบียนสมรสกันหรือไม่ หรือหากไม่ได้มีการจดทะเบียนสมรส โจทก์ได้ให้การรับรองว่านาง น. เป็นบุตรของโจทก์หรือไม่ ข้อเท็จจริงเฉพาะที่ได้ความจากแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎรของนาง น. ซึ่งเพียงแต่ระบุชื่อโจทก์เป็นบิดา จึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังว่านาง น. เป็นทายาทของโจทก์ ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยถูกต้อง จึงให้ศาลชั้นต้นดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้ครบถ้วนเสียก่อนว่านาง น. เป็นผู้ที่จะเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ผู้มรณะตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 42 ได้หรือไม่ เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้รีบส่งถ้อยคำสำนวนคืนศาลฎีกาโดยเร็ว

คำสั่งคำร้องศาลฎีกาที่ ท.322/2559 ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาว ส. ผู้ร้องยื่นคำร้อง ฉบับลงวันที่ 24 ธันวาคม 2558 ว่าโจทก์ถึงแก่ความตาย ผู้ร้องเป็นบุตรของโจทก์ประสงค์ขอเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ผู้มรณะ ศาลชั้นต้นทำการไต่สวน แต่ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏในสำเนารายการเกี่ยวกับบ้านเอกสารหมายเลข ร.1 แต่เพียงว่าผู้ร้องเป็นบุตรของโจทก์ หนังสือรับรองความเป็นบุตรของโจทก์เอกสารหมายเลข ร.3 ที่อ้างส่งศาลก็รับรองโดยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีได้เป็นนายทะเบียนครอบครัว ข้อเท็จจริงจึงยังได้ความไม่แน่ชัดว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับมารดาของผู้ร้องหรือไม่ และหากไม่ได้จดทะเบียนสมรสแล้ว ผู้ร้องเป็นบุตรนอกกฎหมายซึ่งโจทก์บิดาได้รับรองแล้วหรือไม่ ประกอบกับศาลชั้นต้นส่งหมายนัดไต่สวนและสำเนาคำร้องให้จำเลยทั้งสองโดยไม่ได้แจ้งให้โอกาสจำเลยทั้งสองคัดค้านเสียก่อน ทั้งจำเลยทั้งสองก็ไม่มาศาลในวันไต่สวนคำร้องให้ศาลได้สอบถามฉะนั้น เพื่อให้ได้ความชัดเจนและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จึงให้ศาลชั้นต้นทำการส่งสำเนาคำร้องของผู้ร้องให้แก่จำเลยทั้งสองอีกครั้ง พร้อมกับสอบถามจำเลยทั้งสองด้วยว่า จะคัดค้านคำร้องดังกล่าวประการใดหรือไม่ กับให้ทำการไต่สวนในประเด็นฐานะของผู้ร้องดังที่กล่าวแล้วเพิ่มเติม เสร็จแล้วให้รวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งคืนศาลฎีกาโดยเร็ว

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ ๒๒๒ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
โปรดเกล้าฯ ให้จารึกกฤษฎีกา “ศาลสถิตย์ยุติธรรม”

“การยุติธรรมอันดีเยี่ยมเป็นการที่สำคัญยิ่งใหญ่นี้ เป็น หลัก } การชำระตัดสินความ

ทุกศาลเป็นเครื่องประกอบรักษาให้ความยุติธรรมเป็นไป ถ้าจัดได้ดีขึ้นเพียงใด ประโยชน์ความสุข
ของราษฎรก็จะเจริญยิ่งขึ้นเท่านั้น ขอให้ธรรมนิยมยุติธรรมนี้ จงเจริญรุ่งเรืองแผ่ไพศาล แลจิรฤทธิกาล
อยู่ชั่วฟ้าแลดิน”

ศาลสถิตย์ยุติธรรม

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้จารึกกฤษฎีกา ๒๒๒ เมื่อวันที่ ๒๒ เดือน ๖ ปี ๒๔๓๕